

REKOMMENDATIONER

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION (EU) 2015/914

av den 8 juni 2015

om ett europeiskt vidarebosättningsystem

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 292 fjärde meningen, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska rådet erinrade vid sitt extramöte den 23 april 2015 om den allvarliga situationen i Medelhavet och uttryckte sin beslutsamhet att unionen ska uppbåda alla tillgängliga krafter för att förhindra ytterligare förlust av människoliv till havs och angripa de underliggande orsakerna till den humanitära nödsituationen. Europeiska rådet åtog sig vidare att inrätta ett första frivilligt pilotprojekt för vidarebosättning, med plats för personer som uppfyller kraven för att få skydd ⁽¹⁾.
- (2) I sin resolution av den 29 april 2015 uppmanade Europaparlamentet medlemsstaterna att bidra i högre grad till befintliga vidarebosättningsprogram och underströk vikten av att säker och laglig tillgång till unionens asylsystem tryggas ⁽²⁾.
- (3) För närvarande finns det en betydande obalans mellan medlemsstaterna när det gäller åtaganden om vidarebosättning. Endast femton medlemsstater och tre associerade stater har ett vidarebosättningsprogram (och ytterligare en medlemsstat har meddelat att ett vidarebosättningsprogram ska införas), tre medlemsstater och en associerad stat har genomfört vidarebosättning i enskilda fall, medan de övriga över huvud taget inte har engagerat sig i denna fråga.
- (4) Under 2014 nådde antalet asylsökande i unionen en topp på 626 000, medan 6 380 tredjelandsmedborgare i behov av internationellt skydd vidarebosattes inom unionen ⁽³⁾. År 2013 översteg antalet flyktingar, asylsökande och internflyktingar i hela världen 50 miljoner för första gången sedan andra världskriget ⁽⁴⁾.
- (5) Rådet (rättsliga och inrikes frågor) konstaterade i sina slutsatser av den 10 oktober 2014 att "[a]lla medlemsstater bör på ett rättvist och väl avvägt sätt bidra till [vidarebosättning] [...] samtidigt som de insatser som gjorts av medlemsstater som berörs av migrationsströmmarna beaktas" ⁽⁵⁾.
- (6) Den 13 maj 2015 lade kommissionen fram en omfattande europeisk migrationsagenda ⁽⁶⁾ som bland annat omfattar en uppsättning omedelbara åtgärder som utformats särskilt för att reagera på den mänskliga tragedin i hela Medelhavsområdet.
- (7) För att undvika att fördrivna personer i behov av skydd tvingas vända sig till kriminella nätverk av smugglare och människohandlare, uppmanas Europeiska unionen i migrationsagendan att intensifiera sina ansträngningar för att öka antalet vidarebosättningar. I enlighet med detta lägger kommissionen fram denna rekommendation med förslag till ett EU-omfattande vidarebosättningsystem som erbjuder 20 000 platser på grundval av en fördelningsnyckel.
- (8) Om associerade stater beslutar att delta, kommer fördelningsnyckeln och tilldelningen per medlemsstat och deltagande associerad stat att anpassas i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Punkt 3 q i Europeiska rådets uttalande av den 23 april 2015, EUCO 18/15.

⁽²⁾ Punkterna 8 och 10 i Europaparlamentets resolution av den 29 april 2015, 2015/2660(RSP).

⁽³⁾ Källa: Eurostat.

⁽⁴⁾ Källa: *Global Trend 2013 Report*, UNHCR.

⁽⁵⁾ Rådets slutsatser om åtgärder för bättre hantering av migrationsströmmar, rådets möte (rättsliga och inrikes frågor) den 10 oktober 2014.

⁽⁶⁾ Meddelande av den 13 maj 2015 från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: om en europeisk migrationsagenda, COM(2015) 240 final.

- (9) Mot bakgrund av tidigare diskussioner vid ett särskilt möte i forumet för vidarebosättning och omfördelning den 25 november 2014, bör fördelningsnyckeln baseras på a) befolkningsstorleken (40 % av viktningen), b) landets totala BNP (40 % av viktningen), c) det genomsnittliga antalet spontana asylansökningar och antalet vidarebosatta flyktingar per 1 miljon invånare under perioden 2010–2014 (10 % av viktningen) samt d) arbetslöshetsnivån (10 % av viktningen).
- (10) Sammanlagt 20 000 personer bör ges tillträde till unionen under den tvåårsperiod som detta system ska genomföras i medlemsstaterna. Ansvaret för att ta emot dessa personer bör, i linje med relevant unionslagstiftning och internationella regler, ligga helt och hållet hos de deltagande staterna. Detta överensstämmer med uppmaningen från Förenta nationernas flyktingkommissariat (UNHCR), som har värdjat till de europeiska länderna att göra större åtaganden om att ta emot flyktingar genom hållbara vidarebosättningsprogram och uttalat sitt stöd för den kampanj som arrangeras av Internationella organisationen för migration och fem icke-statliga organisationer.
- (11) Vid fastställandet av prioriterade regioner bör situationen i närområdet och de aktuella migrationsströmmarna beaktas, i synnerhet kopplingen till de regionala utvecklings- och skyddsprogrammen i Mellanöstern, Nordafrika och på Afrikas horn.
- (12) Den erfarenhet och sakkunskap som finns hos UNHCR och andra relevanta organ, t.ex. Europeiska stödkontoret för asylfrågor, bör utnyttjas vid genomförandet av vidarebosättningssystemet.
- (13) Åtgärder bör vidtas för att undvika sekundära förflyttningar av vidarebosatta personer från vidarebosättningsstaten till andra medlemsstater och deltagande associerade stater.
- (14) Kommissionen planerar att bidra till systemet genom att tillhandahålla ytterligare 50 miljoner euro under 2015 och 2016 inom ramen för det unionsprogram för vidarebosättning som avses i artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014⁽¹⁾. I syfte att optimera användningen av ekonomiska incitament kommer kommissionen att justera de schablonbelopp och prioriteringar för vidarebosättning som föreskrivs i det programmet genom en delegerad akt i enlighet med artikel 17.4 och 17.10 i förordning (EU) nr 516/2014. Om de associerade staterna beslutar att delta i vidarebosättningssystemet, kan de inte komma i åtnjutande av schablonbelopp enligt förordning (EU) nr 516/2014 som ersättning för sina åtaganden.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

DET EUROPEISKA VIDAREBOSÄTTNINGSSYSTEMET

1. Kommissionen rekommenderar att medlemsstaterna vidarebosätter 20 000 personer i behov av internationellt skydd på grundval av de villkor och den fördelningsnyckel som fastställs i denna rekommendation.

DEFINITION OCH OMFATTNING AV VIDAREBOSÄTTNINGSSYSTEMET

2. Med *vidarebosättning* avses överföring, på begäran av Förenta nationernas flyktingkommissariat, av enskilda fördrivna personer i tydligt behov av internationellt skydd från ett tredjeland till en medlemsstat, i samförstånd med den sistnämnda, i syfte att skydda dem mot avvisning och bevilja dem inresa och rätt till vistelse samt andra rättigheter som är jämförbara med dem som beviljas en person som beviljats internationellt skydd.
3. Det europeiska vidarebosättningssystemet bör omfatta alla medlemsstater.

VIDAREBOSÄTTNINGSSYSTEMETS INNEHÅLL

4. Systemet bör bestå av en gemensam europeisk utfästelse om 20 000 platser för personer som ska vidarebosättas. Systemet bör gälla i två år räknat från dagen för antagandet av rekommendationen.
5. Det totala utfästa antalet platser för vidarebosättning bör fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med fördelningsnyckeln i bilagan. Om associerade stater beslutar att delta i systemet kommer fördelningsnyckeln att anpassas i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 168).

6. De prioriterade regionerna för vidarebosättning bör omfatta Nordafrika, Mellanöstern och Afrikas horn, med särskilt fokus på de länder där regionala utvecklings- och skyddsprogram genomförs.
7. Medlemsstaterna och de deltagande associerade staterna bör behålla ansvaret för individuella inresebeslut, efter lämpliga medicinska kontroller och säkerhetskontroller, medan Förenta nationernas flyktingkommissarie bör ansvara för bedömningen av kandidater för vidarebosättning i de prioriterade regionerna och lägga fram förslag om vidarebosättning till medlemsstater och deltagande associerade stater.
8. Om en vidarebosatt person beviljas inresa till en medlemsstats eller en deltagande associerad stats territorium, bör den staten snabbt tillämpa ett formellt förfarande för internationellt skydd, inbegripet upptagande av fingeravtryck, i överensstämmelse med tillämplig lagstiftning, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU ⁽²⁾, rådets direktiv 2005/85/EG ⁽³⁾, rådets direktiv 2003/9/EG ⁽⁴⁾ och, från och med den 20 juli 2015, Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU ⁽⁵⁾ och 2013/33/EU ⁽⁶⁾.
9. Efter denna process, under vilken en medlemsstat beviljar en vidarebosatt person internationellt skydd eller nationell skyddsstatus, bör denna person i vidarebosättningsstaten åtnjuta samma rättigheter som personer vilka beviljats internationellt skydd enligt direktiv 2011/95/EU eller liknande rättigheter som de som garanteras genom nationell lagstiftning. I detta sammanhang bör fri rörlighet inom unionen gälla på samma villkor och med samma begränsningar som för andra tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta i medlemsstaterna. När det gäller deltagande associerade stater bör motsvarande nationella lagstiftning tillämpas.
10. Kandidater för vidarebosättning bör informeras om sina rättigheter och skyldigheter enligt vidarebosättnings-systemet, relevant unionslagstiftning och nationell asyllagstiftning, innan de beviljas inresa till medlemsstaternas eller deltagande associerade staters territorier, och de bör särskilt informeras om konsekvenserna av vidareflytt inom unionens och/eller deltagande associerade staters territorium samt om det faktum att de endast kan omfattas av de rättigheter som är knutna till internationellt skydd eller nationell skyddsstatus i den stat där de vidarebosätts.
11. Vidarebosatta personer som utan tillstånd reser in till en annan medlemsstats eller deltagande associerad stats territorium än vidarebosättningsstatens, antingen i avvaktan på slutförandet av det formella förfarandet för internationellt skydd eller efter att ha beviljats internationellt skydd, bör skickas tillbaka till vidarebosättningsstaten, i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 ⁽⁷⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG ⁽⁸⁾.
12. Det bör säkerställas att Europeiska stödkontoret för asylfrågor deltar konkret i genomförandet av systemet, särskilt för att ge medlemsstater och deltagande associerade stater särskilt stöd, i synnerhet om de saknar tidigare erfarenhet av vidarebosättning. Europeiska stödkontoret för asylfrågor bör övervaka genomförandet av systemet och regelbundet rapportera om genomförandet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 om inrättande av en europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (EUT L 180, 29.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (EUT L 326, 13.12.2005, s. 13).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna (EUT L 31, 6.2.2003, s. 18).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 96).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

⁽⁸⁾ Artikel 6.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden i medlemsstaterna för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

13. Medlemsstaterna bör ha rätt till ett ekonomiskt anslag i proportion till antalet personer som vidarebosatts på deras territorium i enlighet med de schablonbelopp som anges i artikel 17 i förordning (EU) nr 516/2014, justerade genom kommissionens delegerade förordning (EU) nr xxx/2015 ⁽¹⁾.

ADRESSATER

14. Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 8 juni 2015.

På kommissionens vägnar
Dimitris AVRAMOPOULOS
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ Ännu ej framlagd.

BILAGA

Medlemsstater	Nyckel (%)	Tilldelning
Belgien	2,45	490
Bulgarien	1,08	216
Cypern	0,34	69
Danmark	1,73	345
Estland	1,63	326
Finland	1,46	293
Frankrike	11,87	2 375
Förenade kungariket	11,54	2 309
Grekland	1,61	323
Irland	1,36	272
Italien	9,94	1 989
Kroatien	1,58	315
Lettland	1,10	220
Litauen	1,03	207
Luxemburg	0,74	147
Malta	0,60	121
Nederländerna	3,66	732
Polen	4,81	962
Portugal	3,52	704
Rumänien	3,29	657
Slovakien	1,60	319
Slovenien	1,03	207
Spanien	7,75	1 549
Sverige	2,46	491
Tjeckien	2,63	525
Tyskland	15,43	3 086
Ungern	1,53	307
Österrike	2,22	444

Nyckeln grundar sig på följande kriterier ⁽¹⁾ ⁽²⁾:

- a) Befolkningsstorleken (2014 års uppgifter, 40 % av viktningen). Detta kriterium återspeglar medlemsstatens kapacitet att ta emot ett visst antal flyktingar.
 - b) Landets totala BNP (2013 års uppgifter, 40 % av viktningen). Detta kriterium återspeglar ett lands absoluta välstånd och är vägledande för en ekonomis kapacitet att ta emot och integrera flyktingar.
 - c) Det genomsnittliga antalet spontana asylansökningar och antalet vidarebosatta flyktingar per 1 miljon invånare under perioden 2010–2014 (10 % av viktningen). Detta kriterium återspeglar medlemsstaternas ansträngningar på senare tid.
 - d) Arbetslöshetsnivån (2014 års uppgifter, 10 % av viktningen). Detta kriterium återspeglar kapaciteten att integrera flyktingar.
-

⁽¹⁾ Beräkningarna grundar sig på statistiska uppgifter från Eurostat (i den version som förelåg den 8 april 2015).

⁽²⁾ Procentberäkningarna har gjorts med fem decimaler och avrundats uppåt eller nedåt till två decimaler för presentation i tabellen. Tildelning av personer har gjorts på grundval av fullständiga siffror med fem decimaler.